

ORDKONSTANTOLOGI
Läsåret 2023-2024

SAGOSPIRARNA & STORYSKAPARNA

SYDKUSTENS

ORDKONSTSKOLA

ORDKONSTANTOLOGI
Läsåret 2023-2024

SAGOSPIRARNA & STORYSKAPARNA

Sydkustens ordkonstskola
Maj 2024

Sammanställd av Linnea Lindström

SYDKUSTENS

ORDKONSTSKOLA

FÅNVAKTARENS DAGBOK

Måndagen 1.4.2019

Stenarna var hala som tvål och de genomvåta växterna i sprickorna luktade lika illa som pappas deodorant. Framför mig tornade sig ett stålgrått fyrvaktartorn, som jag skulle bo i över tio ändlösa veckor. Du undrar säkert hur jag hamnade hit? Det hela var förstås inte mitt fel. Allt började med mamma och pappas gräl.

Jag hade just kommit hem från skolan när jag hörde mammas och pappas röster. Jag smög mig fram genom hallen fram till vardagsrummet. Det hade tydligen inte märkt att jag kommit hem.

Jaja, men det är väl inte hennes fel att hon är adopterad, ropade pappa.

Men hon kan väl ändå hjälpa till, ropade mamma tillbaka.

Jag orkade inte höra på resten. Vadå adopterad? Jag sprang ut genom dörren, jag hörde mamma och pappas rop komma närmare, men jag orkade inte stanna kvar och lyssna, jag var så sur.

Bara av farten råkade jag sparka grannens bil så att det blev en riktigt stor buckla, och nu är jag här.

Onsdagen 30.4

Det bara börja mitt i allt. Det började först regna lite sedan lite till och efter en halvtimme var det redan ett stort åskväder.

Jag tänkte på dom där hemma. Hur kunde mamma och pappa skicka ut mig hit bara för att jag råka fixa en 1000 euros böter för att ha sparkat grannens bil.

Jag höll hårt i min nallebjörn som jag fått när jag fyllde två. Jag hade kallat den Nallis.

Plötsligt kom en stor vind som tog tag i nallis. Jag såg hur han slungades i vattnet och plötsligt var han försvunnen.

Det kändes konstigt att förlora någonting så kärt. Jag satte mig på trapp kanten och började gråta. Varför hade allt blivit så här?

Fredagen 21.5

En dag när jag vaknade hörde jag en båt som tuta. Jag sprang ut till bryggan för att kolla vem det var. När jag äntligen såg vem det var blev jag förvånad.

Moster Betty!

Hej min lilla älskling! Hur har du det?

Helt bra. Jag råkade tappa mitt gosdjur i vattnet och nu kan jag inte hitta det.

FÅNVAKTARENS DAGBOK

Jag vågade inte berätta vad som egentligen hänt och att jag faktiskt var jätteledsen. På tal om gosedjur, jag hittade den här när jag åkte hit.

Hon räckte fram en blöt Nallis. Jag blev så glad att jag faktiskt log. Det kändes konstigt att vara glad mitt i det här eländiga livet. Men jag kunde ändå inte sluta le.

Efter en lång dag blev det kväll.

Du kan väl stanna över natten? frågade jag.

Okej min älskling men bara den här gången, sa Betty.

Onsdagen 5.7

Idag var en skitdag. Betty hade åkt hem för länge sedan och det hände exakt ingenting. Eftersom det var sommar behövdes det knappt nån fyrvaktare. Ljust på dagen, ljust på natten.

Jag satt ute på bryggan och läste. Då kom plötsligt en båt körande förbi.

Brev till Milly Karlsson! ropade en man och kastade ut ett kuvert ur båten.

Jag hann just fånga det innan vågorna slukade kuveret. Jag gick in och öppnade brevet.

Kära Milly, vi hoppas att du har det bra, vi ska berätta allt du vill om varför du är adopterad och varför vi inte har sagt det. Ses snart igen! Puss mamma och pappa.

Det hjälpte i alla fall inte mig. Jag måste ändå vara här i fem veckor till.

Tisdag 10.8

Idag var det äntligen dags att åka hem. Jag höll på att packa mina saker. När jag var färdig städade jag snabbt men noggrant fyren så att nästa person skulle ha det lite trevligare än jag.

Ungefär klockan tre på eftermiddagen kom båten som skulle ta mig hem. Jag vandrade ut på bryggan och hoppade på båten. Båten åkte snabbt. Jag kände vinden vira i mina öron och för en gångs skull kände jag mig glad.

När vi kom iland stod mamma och pappa och väntade på mig. När vi körde igenom gatorna frågade jag olika frågor om varför jag var adopterad och sånt. Precis som mamma lovat svarade hon så gott hon kunde.

När vi kom hem gick jag upp för att skriva och här är vi nu. Jag orkar inte skriva om alla frågor och svar för att det gör mig bara ledsen.

När jag tänker på det så inte var det så farligt att bo på den där fyren, jag kanske lite till och med saknar den, men bara lite. Nu måste jag gå. Pappa ropade just att middagen är färdig.

Peter Pan och Wendy

ETT ALTERNATIVT MÖTE

Aj, hörs det när Peter snubblar på det hala taket. Han hänger i fönsterbrädet och försöker förtvivlat klättra tillbaka upp till fönsterbrädet. Till sist kommer han upp igen och ställer sig upp och stå. Han tittar in genom fönstret, han lutar sig lite mer framåt för att se bättre, men det borde han inte ha gjort. Han faller med huvudet före rakt genom fönstret, han faller med en duns på golvet bland en massa glassplitter. Han stiger snabbt upp så att han inte ska verka fånig om någon av barnen har vaknat. Han är helt tyst och tittar på de tre barnen, det verkar så att ingen har vaknat så han viskar i mörkret:

-Tingeling, var är du.

Plötsligt ser han Tingeling som håller på med att tugga på något, det är en liten brun ask som är formad som ett bakverk.

-Vad gör du din kluns, det är en burk, inte ett bakverk.

- Vad menar du, man ser ju tydligt att det här är ett bakverk.

- Hur kan du tro att det är ett bakverk om det smakar järn.

-Nu när du säger det så märker jag att det faktiskt är ganska hårt.

Peter suckar.

-Älvor är oftast smarta, men Tingeling är nog ett undantag, tänker Peter.

-Kom nu Tingeling, vi måste hitta min skugga, det är därför vi kom hit från början.

- Tingeling!

-Pe pe Peter, titta bakom dig.

Peter tittade bakåt och fick se en flicka som satt upp i sängen. Han blev så rädd så han gömde sig bakom ett skrivbord. Men skrivbordet var tyvärr lite litet så flickan såg hans rumpa sticka ut från sidan av skrivbordet.

-Jag ser dig, viskade flickan från sin säng.

Peter steg generat upp och synade flickan.

-Vem är du?, frågade flickan.

- Jag, ja alltså, jag är Meter Kan, nej förlåt, jag menar Ceter Ban.

- Vad sa du, frågade flickan förvånad.

- Jag heter Peter Pan.

Peter känner sig ganska fånig. Han satte sig på sängen bredvid, men han pomppade upp direkt för att i sängen låg någon. Peter blev så skrämmd att han föll framåt och hans huvud slog rakt i nattygsbordet.

-Vad gör du?, frågade flickan.

Peter kunde se att hon höll handen för munnen för att inte skratta.

-Ja, jag sträckte bara på mig, svarade Peter lite klumpigt.

- Men vad heter du?, frågade Peter för att byta samtalsämne.

- Jag heter Wendy, flinade hon.

- Peter, Peter, hjälp mig, skrek Tingeling.

A-Jag har fastnat i burken.

-Jag kommer, sa Peter uttråkat.

-Älvor nuförtiden, sa Peter för att verka cool.

Peter gick fram till den lilla burken som var format som ett bakverk och öppnade locket.

Tingeling flög irriterat ut och kastade något konstigt på Peter som fick honom att hosta.

-Hej Wendy, jag heter Tingeling och jag är en älva som den där klantiga Beter sa.

Tingeling skrattade och tittade skadeglatt på Peter. Peter blev så arg att han stampade foten så hårt i golvet att den träplankan han hade stampat på gick sönder och hans fot fastnade i golvet. Tingeling skrattade så mycket att hon måste hålla sig för magen.

-Va tyst Tingeling, det måste vara något fel på det här golvet när det går så lätt sönder.

-Du stampade ganska hårt så jag blir inte förvånad om...

-Tyst sa jag!

Pete drog ut foten och hojtade:

-Där är min skugga, ta fast den.

Tingeling tog snabbt fast den och flög ut genom barnkammarens fönster.

-Ha haa, du får inte fast mig.

-Peter hoppade ut genom fönstret men glömde att han inte kunde flyga och föll ner på gården.

-Är du okej, ropade flickan från fönstret.

-Allt är bra, hej då.

Tingeling gav honom lite guldstof och båda flög iväg med Peters skugga.

av Minea Jansson, åk 4

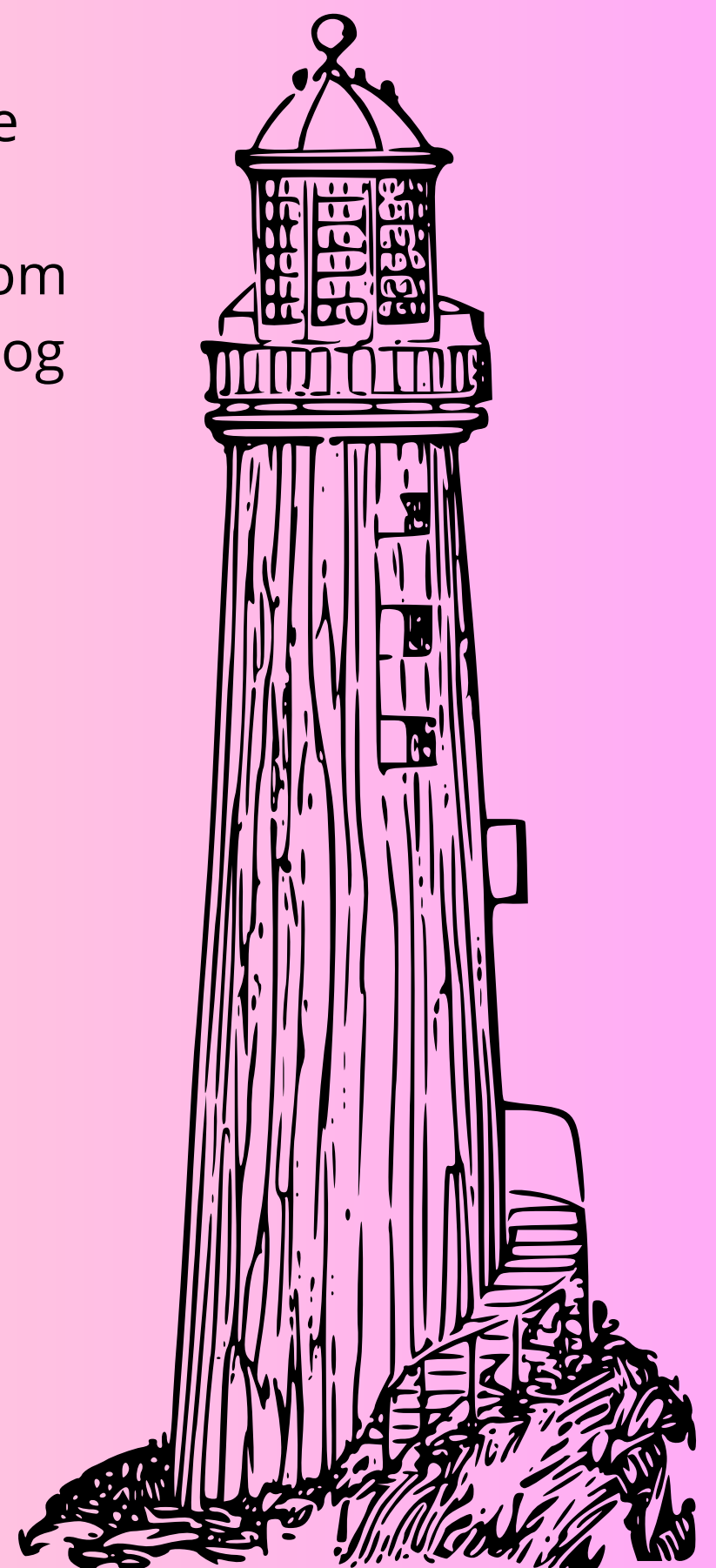
Rapunzel

Det var en gång en man och en kvinna som fick ett barn, de nämnde henne Rapunzel. Deras granne Cora blev väldigt avundsjuk och arg för att Rapunzel var väldigt vacker. När Rapunzel blev äldre så ville hon mindre och mindre vara en prinsessa längre. En dag gick Rapunzel ut på en promenad. Då träffade hon Cora och sedan så sa Cora " Kom med mig om du inte kommer med mig nu så kommer jag halshugga dig!" Rapunzel ville inte dö för att hon var bara 17 år gammal. Cora ville ha Rapunzel för att Cora ville ta över hela världen och så länge som Rapunzel finns så skulle hon inte kunna göra det. Cora förde Rapunzel till ett väldigt slitet torn och spikade fast dörren så att om hon försökte komma ut så skulle hon dö!

Rapunzel var fast, hennes föräldrar sökte överallt för henne och frågade till och med Cora om hon hade sett Rapunzel men inget. Det var Djävulens prins som Cora hade skickat för att lura Rapunzel. Rapunzel trodde att han var där för att befria henne. Så när Rapunzel var på väg ut för att prinsen hade öppnat dörrarna så skulle prinsen halshugga henne, men Rapunzel var snabb. Cora trodde att Rapunzel visste inte vem det var men hon visste ändå för att hennes föräldrar hade varnat Rapunzel om honom. Så Rapunzel smet iväg med hennes kameleont på axeln, men prinsen lyckades skära av hennes hår och en liten bit av hennes hud på huvudet. Rapunzel började springa hem men när hon kom till slottet så såg hon alla vakterna med vapen mot henne och var klara att mörda henne. Cora hade sagt att det var helvetes prinsessan och att de skulle mörda henne. När Rapunzel kom till slottet såg hon kungen och drottningen som hade knivar i händerna. En sekund senare så ropade Cora "NU" och sedan sprang vakterna och Rapunzels föräldrar mot henne och mördade henne. När kungen och drottningen hade fattat sina misstag så var det redan för sent. Cora hade redan sprungit iväg med hennes kropp och hår. När kungen och drottningen hade gått och sova så kom Cora och mördade dem så att hon kunde ta över världen.

Nästa dag när Cora var i sitt jättemhemligt slott som ingen visste om så började hon sitt projekt. Hon skulle klä sig i Rapunzel's hud och laga hennes hår till en peruk så att hon skulle se ut som Rapunzel. Sedan började hon använda sina onda krafter och tog över hela världen.

av Vivian Karlsson, åk 4

KAPITEL 1: PÅ TÅGET

Vinden viner och regnet piskar. Ingen verkar vara ute. Förutom Meirelbyns egna privatdetektiv, Milly Rudgard. Hon har på sig en ljus brun kappa parad med en svart kappsäck. Hon går lugnt fram på stadens gator, på väg till Magi-expressen. Magi-expressen är Meirelbyns egna tåg som kör från Meirelbyn till Haxkotan. Denna dag så har någon bjudit in Milly, nämligen Piroa, Millys småkusin. Röken bolmar ut genom den gamla skorstenen som sprider sig snabbt i den lilla byn.

Hon mötts av konduktören, Noah Ulleholm, som räcker henne en biljett. Kuppé 13, säte fem.

-Tack

-Varsågod

Han går raskt iväg. Undrar varför?

-Ähh, muttrar Milly bara hon hittar fram till kuppén.

Hon möter Minna Délux som sitter med sin pampiga fjäder rock. Hon sitter bredvid sin tjänarinna Agatha Törnqvist, som har på sig en vit blus med en svart, lång kappa som hänger ner till golvet.

-Hello, säger Minna med sin engelska accent.

- Hej fröken Délux, svarar Milly en aning surt. Minna är och kommer aldrig att vara den trevligaste kvinnan.

- Did du know that min husband köpte a beautiful bag för mig? skröt Minna och log så att de röda läpparna blev ännu större. Bara jag inte delar kupé med henne tänker Milly. Agatha själv tittar på Milly med sina blåa ögon. Vad hon skulle göra för att vara detektiv? Kupé dörren öppnas plötsligt och in stiger Alva, med sin svarta huvtröja och kolsvarta hår lägger hon ner sin kappsäck och tar upp sitt ritblock. Hon tittar sig omkring som om hon inte märkt att det var fler än hon här. Men hon sätter sig ändå ner bredvid Milly.

Klockan slår sju gånger och tåget rullar igång. Snart har den upp farten och alla barn som en gång tittat ut genom fönstret svänger sig bort. Regnet piskar fortfarande och åskan dundrar som den aldrig gjort förut. Nu skulle det vara en perfekt tid för en kopp kakao, tänker du kanske. Det gör också många andra här och det är därför de flesta passagerarna nu är samlade i tågets lilla restaurangvagn och äter kvällsmat medan de smuttar på något varmt. Milly satt vid ett litet bord och åt spaghetti medan hon drack té. Annars var det ganska tomt, men i det andra hörnet så satt Minna och Agatha och pratade sinsemellan. De verkade tydligen bråka för man hörde Minna ropa engelska svordomar ända till andra sidan vagnen. Då kom några andra personer in i matsalen, nämligen Heini Rosenblomma och Richard Mollén. Hon har med sig en hög korsord och ett par korall färgade läsglasögon. Och Richard har med sig sin dyra telefon. Han tittar förundrat på den lilla vagnen.

Detta är hans första gång på den här expressen, vilket han inte var ensam om. För det var även Champ Riel. En inte så rik affärsman, med ett häftigt humör. Men det säger inte folk när han hör på. Men han tycks vara den enda som inte kommit in. Milly får ställa samma fråga åt sig själv: undrar varför? Lamporna skiner på det tomma bordet som Riel bokar. En svag "Everybody" spelas i bakgrunden. Plötsligt så släcks ljusen. Allt badar i ett mörkt sken. Det är först tyst men sedan börjar alla skrika. Men så blir det tyst igen. Lamporna tänds igen. Man skulle nästan tro att inget har hänt. Att detta var samma matsal som man en gång dansat i och skrattat i, inte alls en matsal där ett mord just begåtts.

av Lilli Geronik, åk 4

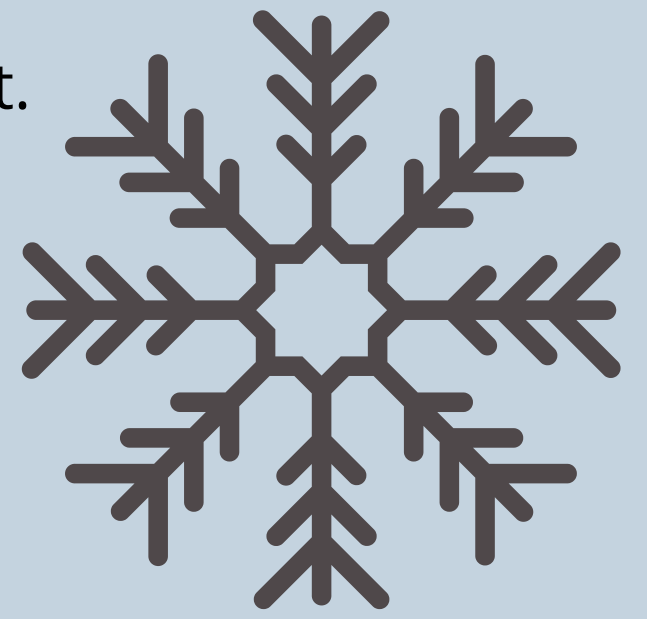
KRIGET I VIETNAM

P.am pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam
"Framåt framåt alla" trrrrrrrrr trrrrrrrrr
"Aj hjälp mig hjälp mig!"
"Jag kommer skjuta fienderna med din pistol"! så jag drar dig till medicinen pam pam
pam pam!trrrrrrrrrrr trrrrrrrrrrr kabom.
"Skjut med moretärna!" Pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam pam.
"Ladda"
pam pam pam pam
"Ge eld!"
Bombation! Pam!
"Ta fram mg42" trrrrrrrram trrrrrram
Pam pam "Fa ner i era grävda gropar, hoppa in i dem och överlev
bombasjonen!!!!!!!!!!!!!"
Zzzzzzzzzzzzzzz
ww2 var är vi? Vi är i ww2 d day tyska kommer emot oss. Skjut dem, döda alla.
"Men boss, det förändrar historien på planeten."
"Ok vi far till ww1"
Zzzzzzzzzzzzzzz. Pam pam pam pam pam .Vi ändrar historien. Boss, vi far hem .
"Ok"
Zzzzzzzzzzzzzzzzz klart! Vänta, vi är i ww2. Vi slår läger, god natt och hatt.
Dag 1 h
aaaaaaa god morgon porgon. Hep hep hep vi har tränat ww2 soldater till nuförtida
men kriget var inte slut. Pam pam pam pam pam pam. Sen kom en idiot och sa
"1+1=2 ha
ha ha", men han är odödlig vi måste vara försiktiga.
Vi har en order och det är en order.
"Ja ja."

av Adam Anderson, åk 4

Min vinterdröm

Snö som regnar ner. I lugn takt. Inte för snabbt eller för långsamt. Kallt är det men känner inte till det. För att jag sover i djup sömn. När jag vaknar tittar jag på vinterlandskapet. Träden glänsar när snön faller ner. Det känns som en dröm, en verklig vinterdröm. Sen somnar jag om på några sekunder, av den lilla blåsten. Jag tänkte att jag skulle kunna flyga som en snöflinga. Så lätt att bara vila i snön. Så trist att inte få ligga i den underbara snön och njuta av blåsten som svepte förbi. Jag skulle just visa hur jag slappnar av i snön.

av **Linnea Johansson, åk 3**

Den bästa fotbollspelaren

Bob jr är den bästa fotbollsspelaren i hela ligan. Och laget fick en till pokal och titel. Bob jr fick ett världsrekord. Han har redan kommit till Real Madrids akademi som 5 åring. Men nu är han 16 år och kom just till a-laget, så nu spelar han mot vuxna och dom kan inte ens ta bollen av honom. Han bara tar sig förbi dom och sedan så skjuter han bollen någonstans i målet där målvakten inte står och så får han mål. Men nu har han ett problem. Han gjorde 20 mål i Real Madrid måste betala honom 120 miljarder€ varje år och kan därför inte stanna där för dom har inte råd med honom. Så Manchester city har försökt köpa honom, men han vill inte fara till den mest gloryhunter klubben i hela världen, så därför tackar han nej, fast han skulle få spela med Haaland. Men Barcelona har också vill satt köpa honom med dom pengarna dom har sparat i tjugo år, men Bob jr vill inte förråda Real Madrid och därför så finns det bara ett alternativ han måste fara till Arsenal. Han packade ner allt och sa hejdå till alla och sedan for han. När han kom fram så kom en man och hämtade honom till sitt lyxiga hus. Han skulle bo med en ganska rik familj som hade adopterat honom typ, så nu måste han spela för AC Milan som han fick 100 miljoner€ per år. Nu var det hans första match. Han tänkte göra minst 12 mål som i Real Madrid. Han var ändå världens bästa fotbollsspelare. Matchen börjar, han får bollen och skjuter från hela planet i krysset. Det skotett for 400 km i timmen, han slog just världsrekordet igen, men han söndrade nätet och skadade ett fan. Han gav skjortan som han hade haft på och gav den till fanet och då sa fanet fuck you och spottade på honom. Då tog Bobjr och sa till fanet kan du ens skjuta 100 km en boll och spottade tillbaka. Han vann matchen efter det så fick han ett till guinnes och han gick hem. När han kom hem så stod där en mascot med en skylt där det stod "World records are my favorite".

av **Nicolas Haltia, åk 4**

Det finns ett land där orden kostar

Det var en gång en flicka som heter Maria och hon var rik. Men en dag slösade hon och hennes familj alla sina pengar på onödiga ord. Maria och hennes familj behövde flytta till ett nytt land där orden inte kostar. Nu var det dags att ge sig av. Maria vinkade till sina vänner. Maria hoppa på en båt med sin familj. Maria och familjen hade åkt några timmar. Men plötsligt rasslade det till i papperskorgen. Maria öppnade locket en liten hamster tittade på Maria med stora ögon. De bokade ett rum på Viking Line.

TVÅ DAGAR SENARE...

Maria vaknade av att någon som talade i högtalaren typen sa "vi anländer om två timmar". Marias familj la på kläderna. Maria hade sytt små byxor till Pip och en tröja. Maria la på dom små kläderna. Familjen gick upp till frukostbuffén. Pip pekade på vad Maria skulle äta. Maria delade med Pip av sin mat. Det fanns bröd, ägg, plättar med sylt och grädde och våfflor. Maria och Pip blev så småningom mätta och Pip rapade lite för högt så hela buffén stirrade på Maria. Och Maria stirra tillbaka på alla. Maria såg en bekant blick blicken kom närmare och närmare till slut såg Maria vem det var det var... Sophie.

"Hej vad gör du här?"

"Jag äter frukost."

"Och rapar", sa Sophie.

"Det var inte jag", sa Maria.

"Vem var det då", sa Sophie.

"Jag ska gå nu", sa Maria.

"Men vänta jag måst visa en grej", sa Sophie.

"Vad vill du?"

"Vänta så får du se."

Men Maria var inte säker om hon ville veta vad Sophie ville av henne.

"Kan jag lita på dig?" sa Maria.

"Jo lita bara på mig jag kan... hjälpa dig", sa Sophie.

"Hur i hela världen kan du hjälpa mig och varför skulle du vilja hjälpa mig just mig?"

"Du får bara se vad jag vill av dig. Allt kommer bli bra". Och det sista sa Sophie snällt och Maria kände sig varm inuti.

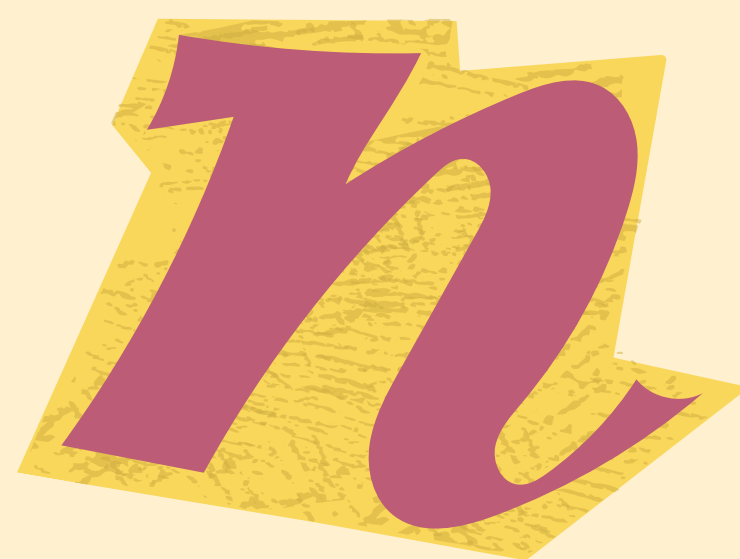
"Nu är vi framme och snälla skriv inte när du ser det du ser", sa Sophie.

"Okej jag ska försöka att inte skrika, men om det är skrämmande måste jag skrika och bli inte rädd när jag skriker", sa Maria och båda börja skratta.

"Em vad är det?", undrade jag.

"Det är en... jag vet inte själv vad det är. Jag tror det är en slags magisk dricka", sa Sophie.

"Okej, ska vi smaka på drickan eller har du redan druckit den?" sa Maria.

Det finns ett land där orden kostar

“Nej jag vänta på dig. Jag såg dig när vi checka in när jag såg dig började min ryggsäck skaka. När vi kom till hytten när mamma och pappa hade gått och köpa mat så passade jag på att kolla i min ryggsäck. Jag plocka upp det som skakade tidigare i min ryggsäck och när jag plocka upp något så var det drickan. Det stod en text kolla här. Om du dricker denna dryck så önska på ett land sen teleporteras du till det landet som du tänkte på.

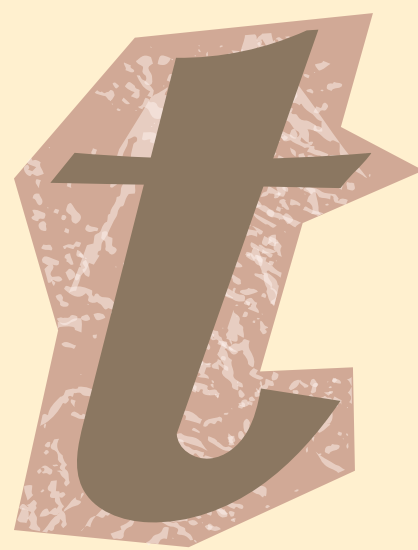
Sophie och Maria packade sin saker. Sen tänkte dom vart de ska teleportera sig. Sophie föreslog Egypten, men Maria ville inte. Hon ville till Grekland. Dom drack drycker sen tänkte båda på Grekland. Det kom en virvelvind. Plötslig såg dom solen sticka fram. Det funkade! Dom gapskrattar.

Sophie öppnar dörren och så skrek Maria: Ahh! Här i Grekland. Dom var utanför ett stort hotell. Hotel...Tui blue Atlantica Agent Park. Maria hade en karta i händerna. Det låg en strand nära. Sophie säger till Maria...

“Jag måste åka tillbaka till kryssningen”, sa Sophie.

“Men vad ska jag göra?” sa Maria. Om du kålar på kartran ser du Det finns ett fjärran land där orden kostar. Det var en gång en flicka som heter Maria och hon var rik. Men en dag slösa hon och hennes familj alla deras pengar på onödiga ord. Maria och hennes familj behövde flytta till ett nytt land som orden inte kostar. Nu var det dags att ge sig av.

av Elsa, åk 3

Dikter

The image features a soft, out-of-focus background of a sunset or sunrise. The sky is a mix of warm orange, yellow, and light blue tones. In the foreground, there are dark, silhouetted shapes that appear to be waves or rocks in the water, creating a sense of depth and texture. The overall mood is serene and contemplative.

Jag vill visa dig världen

*Jag vill visa dig världen
Mycket att se på den stora färden
Jag vill visa dig Europa
Inte bara du, allihopa
Jag vill visa dig Japan
Sushi, pinka trädet och apan
Jag vill visa dig Australien
Eller vill du hellre besöka Italien
I Australien finns mycket att se
Uluru, Sydney och kenguré
Men i Italien finns mycket att visa
Colosseum, Peterskyrkan och lutande tornet av Pisa
Jag vill visa dig Indien
Nej tack, för trött, ses igen.*

av Leonard, åk 3

Solen

*Solen värmer våra händer
solen är vårt liv
solen växterna värmer
växter är vårt liv
solen röd på himmlen är
vårt liv är vårt
solnedgången har många färger
vi får leva vårt liv
månen är solens fiende
solen får aldrig sova
tur att vi göra det får.*

av Li Helenius, åk 4

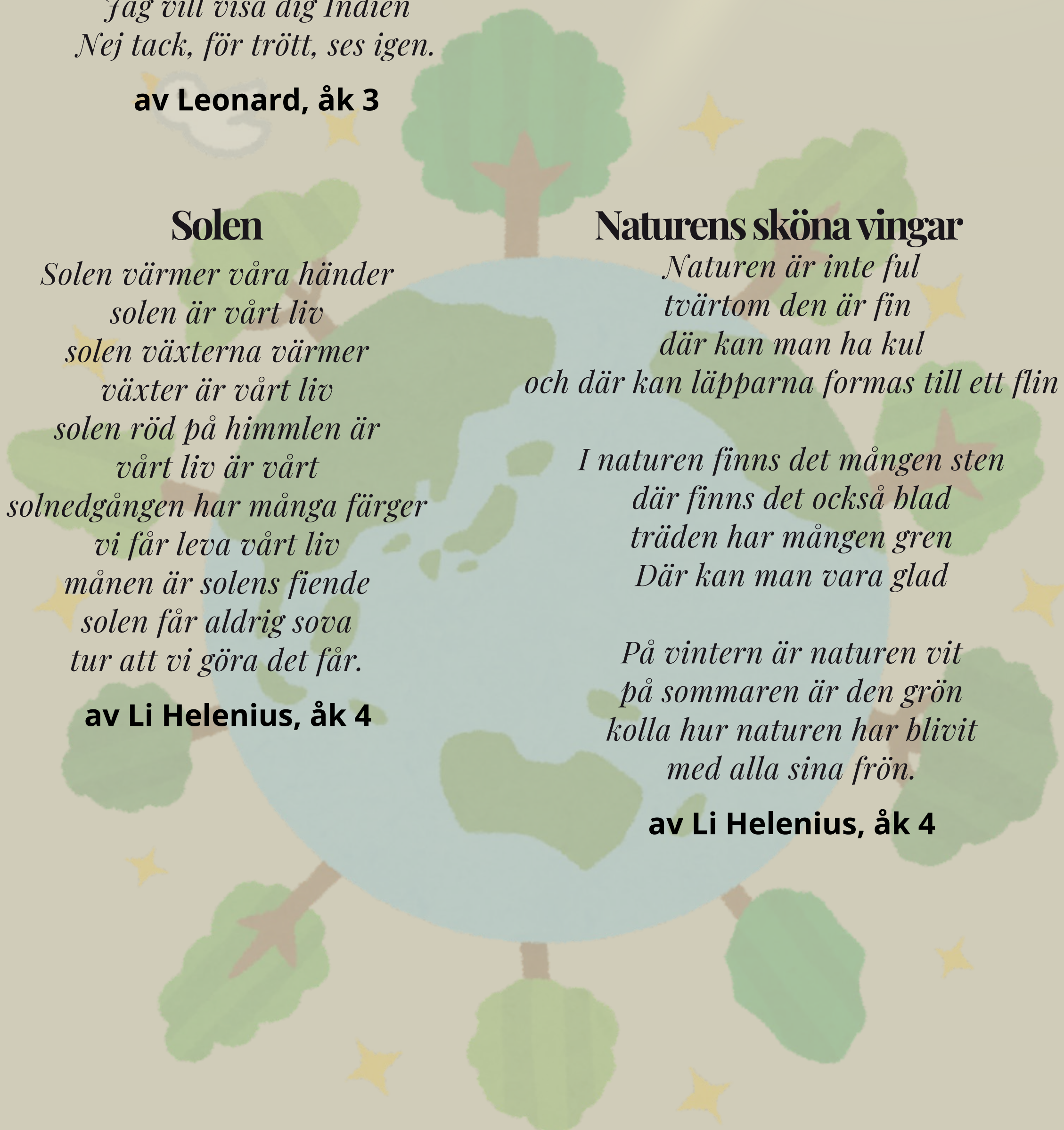
Naturens sköna vingar

*Naturen är inte ful
tvärtom den är fin
där kan man ha kul
och där kan läpparna formas till ett flin*

*I naturen finns det många sten
där finns det också blad
träden har många gren
Där kan man vara glad*

*På vintern är naturen vit
på sommaren är den grön
kolla hur naturen har blivit
med alla sina frön.*

av Li Helenius, åk 4

Vågorna slår...

*Vågorna slår mot strandens stenar.
Vågorna slår mot strandens stenar?
Vågorna slår mot strandens stenar!
Kvällen är här och solen går ner.*

*Månen kommer fram.
Månen kommer fram?
Månen kommer fram!
Stjärnorna lyser.*

av Vera åk 4

En beroendeframkallande brunn

*Jag ligger på min säng
allt e omöjligt
jag tittar på människor
de leker
skattar
springer
äter glass
men jag
bara ligger
här på min säng
det är skit
jag vet
men när man börjar...
går det inte att sätta bort
gissa vad jag pratar om
jo, telefonen
pinterest
widgetable
brazel stars
spotify
youtube
tik tok
instagram
snart börjar
världskrig
nummer tre
men jag bara ligger här
snart e jag död men kan inte göra något åt det!*

av Alma Orama, åk 4

Slut.

EN ORDKONSTANTOLOGI AV

*Sagospirarna &
Storyskaparna*

SYDKUSTENS

ORDKONSTSKOLA